

CONVENȚIE
pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate contra
securității aviației civile , încheiată la Montreal la 23 septembrie 1971

Statele părți la prezenta convenție, considerând că actele ilicite îndreptate contra securității aviației civile pun în pericol securitatea persoanelor și bunurilor, împiedică în mod serios exploatarea serviciilor aeriene și subminează încrederea popoarelor lumii în securitatea aviației civile, considerând că atare acte le preocupă în mod serios, considerând că, în scopul de a preveni aceste acte, trebuie să se prevadă urgent măsuri corespunzătoare în vederea pedepsirii autorilor acestora.
au convenit asupra celor ce urmează:

Articolul 1

1. Comite o infracțiune orice persoană care, în mod ilicit, cu intenție:
 - a) săvârșește un act de violență împotriva unei persoane aflate la bordul unei aeronave în zbor, dacă acest act este de natură să pună în pericol securitatea aeronavei;
 - b) distruge o aeronavă în serviciu sau n cauzează deteriorări care o fac inaptă de zbor ori care sunt de natură să pună în pericol securitatea în zbor;
 - c) plasează sau face să se plaseze pe o aeronavă în serviciu, prin orice mijloc, un dispozitiv sau substanțe apte să distrugă acea aeronavă sau să-i producă deteriorări care o fac inaptă de zbor ori sunt de natură să-i pună în pericol securitatea în zbor;
 - d) distruge sau deteriorează instalații sau servicii de navigație aeriană sau tulbură funcționarea acestora, dacă vreunul dintre aceste acte este de natură să pună în pericol securitatea aeronavelor în zbor;
 - e) comunică o informație știind că aceasta este falsă și, prin acest fapt, pune în pericol securitatea unei aeronave în zbor.
2. Comite o infracțiune și acela care:
 - a) încearcă să comită una din infracțiunile prevăzute în paragraful 1 al prezentului articol;
 - b) este complice al unei persoane care comite sau încearcă să comită vreuna dintre aceste infracțiuni.

Articolul 2

În sensul prezentei convenții.

- a) o aeronavă se consideră a fi în zbor în momentul în care, îmbarcarea fiind terminată, toate ușile exterioare au fost închise și până în momentul în care una dintre aceste uși a fost deschisă în vederea debarcării; în caz de aterizare forțată, se consideră că zborul se continuă până când autoritatea competentă preia în sarcină aeronava, persoanele și bunurile de la bord.
- b) o aeronavă se consideră a fi în serviciu din momentul în care personalul de la sol sau echipajul începe să o pregătească în vederea unui anumit zbor până la expirarea unui termen de 24 de ore după orice aterizare; perioada de serviciu cuprinde, în orice caz, întregul timp în care aeronava se află în zbor în sensul alineatului a) din prezentul paragraf.

Articolul 3

Fiecare stat contractant se angajează să sancționeze prin pedepse severe infracțiunile prevăzute în art. 1.

Articolul 4

1. Prezenta convenție nu se aplică aeronavelor folosite în scopuri militare, de vamă sau de poliție.
2. În cazurile prevăzute la art. 1 paragraful 1 alin. a), b), c) și e) prezenta convenție se aplică - în ceea ce privește atât o aeronavă în zbor internațional, cât și o aeronavă în zbor intern dacă:
 - a) locul real sau cel prevăzut pentru decolarea sau aterizarea aeronavei se află în afara teritoriului statului de înmatriculare a aeronavei, sau
 - b) infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul altui stat decât cel de înmatriculare a aeronavei.
3. Prin derogare de la dispozițiile paragrafului 2 din prezentul articol, în cazurile prevăzute la articolul 1 paragraful 1, alin. a), b), c) și e) prezenta convenție se aplică și atunci când autorul prezumat al infracțiunii este descoperit pe teritoriul unui alt stat decât cel de înmatriculare a aeronavei.

4. în ceea ce privește statele menționate în art. 9 și în cazurile prevăzute la art. 1 paragraful 1 alin. a), b) și c) prezenta convenție nu se aplică dacă locurile menționate în paragraful 2 alin. a) din prezentul articol se află pe teritoriul unui singur stat din cele menționate în art. 9, în afara cazului când infracțiunea ar fi săvârșită sau autorul prezumat al infracțiunii este descoperit pe teritoriul altui stat.
5. în cazurile prevăzute la art. 1 paragraful 1 alin. d), prezenta convenție nu se aplică decât dacă instalațiile și serviciile de navigație aeriană sunt folosite pentru navigația internațională.
6. Dispozițiile paragrafelor 2, 3, 4 și 5 din prezentul articol se aplică și în cazurile prevăzute în art. 1 paragraful 2.

Articolul 5

1. Fiecare stat contractant ia măsurile necesare pentru stabilirea competenței sale, în scopul anchetării infracțiunilor, în următoarele cazuri:
 - a) dacă infracțiunea este săvârșită pe teritoriul acestui stat;
 - b) dacă infracțiunea este săvârșită împotriva sau la bordul unei aeronave înmatriculate în acest stat;
 - c) dacă aeronava la bordul căreia s-a comis infracțiunea aterizează pe teritoriul său și autorul prezumat al infracțiunii se află încă la bord;
 - d) dacă infracțiunea este săvârșită împotriva sau la bordul unei aeronave închiriate fără echipaj unei persoane care are sediul principal al activității sale sau, în lipsă, reședința permanentă în acest stat.
2. Fiecare stat contractant ia, de asemenea, măsurile necesare pentru stabilirea competenței sale în scopul anchetării infracțiunilor prevăzute la art. 1 paragraful 1. alin. a), b) și c), precum și la paragraful 2 al aceluiași articol, în măsura în care acest paragraf privește menționatele infracțiuni, în cazul în care autorul prezumat al uneia dintre acestea se găsește pe teritoriul acestui stat, iar acesta nu efectuează extrădarea, conform art. 8, către unul dintre statele prevăzute în paragraful 1 al prezentului articol.
3. Prezenta convenție nu înlătură competența penală exercitată în conformitate cu legile naționale.

Articolul 6

1. Dacă consideră că circumstanțele o justifică, statul contractant pe teritoriul căruia se găsește autorul sau autorul prezumat al infracțiunii asigură detenția acestuia sau ia orice alte măsuri necesare pentru a-i asigura prezența. Această detenție și aceste măsuri trebuie să fie conforme cu legislația celui stat: ele nu pot fi menținute decât pe perioada necesară începerii urmăririi penale sau a unei proceduri de extrădare.
2. Acest stat procedează imediat la o anchetă preliminară în vederea stabilirii faptelor.
3. Orice persoană deținută în aplicarea prevederilor para-grafului 1 din prezentul articol poate comunica imediat cu cel mai apropiat reprezentant calificat al statului a cărei naționalitate o are, orice facilități îi sunt acordate m acest scop.
4. Atunci când un stat pune o persoană m stare de detenție în conformitate cu prevederile prezentului articol, el înștiințează imediat despre această detenție, precum și despre împrejurările care o justifică, statele menționate la art. 5 paragraful 1,, statul a cărui naționalitate o are persoana deținută și, dacă consideră oportun, orice alte state interesate. Statul care procedează la ancheta preliminară prevăzută la paragraful 2 din prezentul articol comunică neîntârziat concluziile statelor menționate mai sus și le indică dacă înțelege să-și exercite competența.

Articolul 7

Statul contractant pe teritoriul căruia este descoperit autorul prezumat al unei infracțiuni, în cazul când nu se procedează la extrădarea acestuia, supune cazul, fără nici o excepție și indiferent dacă infracțiunea a fost sau nu săvârșită pe teritoriul său, autorităților sale care au competența de a exercita acțiunea penală. Aceste autorități hotărăsc în aceleași condiții ca și pentru celelalte infracțiuni, de drept comun cu caracter grav, potrivit legilor acestui stat.

Articolul 8

1. Infracțiunile sunt deplin drept socotite ca fiind caz de extrădare în orice tratat de extrădare încheiat între statele contractante. Statele contractante se angajează să includă infracțiunile ca fiind caz de extrădare în orice convenție de extrădare pe care ar încheia-o între ele.
2. în cazul în care un stat contractant care condiționează extrădarea de existența unei convenții este

sesizat cu o cerere de extrădare din partea unui alt stat contractant cu care nu a încheiat convenție de extrădare, acesta are latitudinea de a considera prezenta convenție ca temei juridic al extrădării în ceea ce privește infracțiunile. Extrădarea este supusă celorlalte condiții prevăzute de dreptul statului căruia i-a fost adresată cererea.

3. Statele contractante care nu condiționează extrădarea de existența unei convenții socotesc infracțiunea ca un caz de extrădare între ele, m condițiile definite de dreptul statului căruia i-a fost adresată cererea.

4. În scopul extrădării între statele contractante, se va considera că infracțiunile au fost comise atât la locul săvârșirii lor, cât și pe teritoriul statelor care trebuie să stabilească competența lor potrivit art. 5 paragraful 1 alin. b), c) și d).

Articolul 9

Statele contractante care înființează pentru transportul aerian organizații de exploatare în comun sau organisme inter-naționale de exploatare și care exploatează aeronave făcând obiectul unei înmatriculări comune sau internaționale desemnează pentru fiecare aeronavă, m funcție de împrejurări, statul care exercită competența și care va avea atribuțiile statului de înmatriculare m sensul prezentei convenții. Ele vor înștiința despre această desemnare Organizația Aviației Civile Internaționale, care va informa despre aceasta toate statele părți la prezenta convenție.

Articolul 10

1. Statele contractante se angajează, conform dreptului internațional și național, să depună eforturi pentru a lua măsuri raționale în scopul prevenirii săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art. 1

2. Atunci când zborul unei aeronave a fost întârziat sau întrerupt din cauza comiterii uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 1, statul contractant pe teritoriul căruia se găsește aeronava, pasagerii sau echipajul facilitează pasagerilor și echipajului continuarea călătoriei cât mai curând posibil. El restituie fără întârziere aeronava și încărcătura sa celor ce au dreptul să le dețină.

Articolul 11

1. Statele contractante acordă cea mai largă asistență judiciară posibilă în orice procedură penală privind infracțiunile menționate. În toate cazurile, legea aplicabilă pentru executarea unei cereri de asistență este aceea a statului căruia i se adresează cererea.

2. Dispozițiile paragrafului 1 din prezentul articol nu aduc atingere obligațiilor decurgând din dispozițiile oricărei alte convenții bilaterale sau multilaterale prin care se reglementează, total sau parțial, domeniul asistenței judiciare în materie penală.

Articolul 12

Dacă vreunul dintre statele contractante are motive să creadă că se va comite o infracțiune din cele prevăzute la art. 1, el transmite, potrivit dispozițiilor legislației sale naționale, toate datele utile pe care le posedă, statelor pe care le apreciază că se încadrează în art. 5 paragraful 1.

Articolul 13

Statele contractante comunică, cât mai curând posibil, Consiliului Organizației Aviației Civile Internaționale, potrivit dispozițiilor legislației lor naționale, orice informații de care dispun privind:

- a) împrejurările săvârșirii infracțiunilor;
- b) măsurile luate în aplicarea art. 10 paragraful 2;
- c) măsurile luate în legătură cu autorul prezumat al infracțiunii și, în special, rezultatul unei proceduri de extrădare sau al oricărei alte proceduri judiciare.

Articolul 14

1. Orice diferend între statele contractante în legătură cu interpretarea sau aplicarea prezentei convenții care nu poate fi soluționat pe cale de negocieri este supus arbitrajului, la cererea uneia dintre aceste state. Dacă timp de 6 luni de la data cererii arbitrajului părțile nu reușesc să se pună de acord asupra organizării arbitrajului, oricare dintre ele poate să supună diferendul Curții Internaționale de Justiție,

formulând o cerere în conformitate cu statutul curții.

2. Fiecare stat va putea, în momentul semnării, ratificării sau aderării la convenție, să declare că nu se consideră legat de dispozițiile paragrafului 1 față de acel stat contractant care a formulat o asemenea rezervă.

3. Statul contractant care a formulat o rezervă potrivit dispozițiilor paragrafului precedent va putea oricând să renunțe la această rezervă printr-o notificare adresată guvernelor depozitare.

Articolul 15

1. Prezenta convenție va fi deschisă pentru semnare la 23 septembrie 1971, la Montreal, de către statele participante la Conferința internațională de drept aerian, ținută la Montreal la 8-23 septembrie 1971 denumită mai jos conferința de la Montreal. După 10 octombrie 1971 ea va fi deschisă pentru semnare din partea tuturor statelor, la Washington, Londra și Moscova. Orice stat care nu' a semnat convenția înaintea intrării ei în vigoare potrivit paragrafului 3 din prezentul articol va putea adera la aceasta oricând.

2. Prezenta convenție este supusă ratificării statelor semnatare. Instrumentele de ratificare și cele de aderare vor fi depuse pe lângă guvernele Statelor Unite ale Americii, Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, care se desemnează ca guverne depozitare.

3. Convenția va intra în vigoare după 30 de zile de la data depunerii instrumentelor de ratificare din partea a zece state semnatare care au participat la Conferința de la Montreal.

4. Pentru celelalte state convenția intră în vigoare la data intrării sale în vigoare conform paragrafului 3 din prezentul articol după 30 de zile de la data depunerii instrumentului respectiv de ratificare sau de aderare, dacă această dată este ulterioară primei.

5. Guvernele depozitare vor informa neîntârziat toate statele care vor semna sau vor adera la prezenta convenție despre data fiecărei semnări, data depunerii fiecărui instrument de ratificare sau de aderare, despre data intrării în vigoare a convenției, precum și despre orice alte comunicări

6. La intrarea în vigoare convenția va fi înregistrată de către guvernele depozitare conform dispozițiilor art. 102 din Carta Națiunilor Unite și ale art. 83 din Convenția referitoare la aviația civilă internațională (Chicago 1944).

Articolul 16

1. Oricare dintre statele contractante poate să denunțe prezenta convenție printr-o notificare scrisă adresată guvernelor depozitare.

2. Denunțarea va avea efect după 6 luni de la data la care notificarea va fi primită de guvernele depozitare.

Drept care subsemnații plenipotențiar, legal autorizați, au semnat prezenta convenție.

Încheiată la Montreal la douăzeci și trei septembrie anul o mie nouă sute șaptezeci și unu, în trei exemplare originale, cuprinzând fiecare patru texte autentice, redactate în limba franceză, engleză, spaniolă și rusă.